

стр. 403—429, Срезневски печата месецослова на паметника и извадки отъ службитѣ на св. Ивана Рилски, св. царь Петра и св. Методия, водейки се по бележкитѣ на Леонида и по две фотографирани страници. — Презъ последнитѣ години на XIX в. Драгановиятъ миней осиротѣлъ още съ шесть листа, които била задигнати, вѣроятно отъ нѣкой русинъ, и пренесени въ руския светогорски манастиръ Св. Пантелеймонъ. На тия откраднати листове се намиратъ службитѣ на св. Кирила и Методия. Въ 1891 г. листоветѣ били въ Св. Пантелеймонъ. Тѣ бидоха обнародвани отъ проф. А. Ив. Александровъ, по-сетне епископъ Атанасий, ректоръ на Петербургската Дух. Академия, въ Русскій Филол. Вѣстникъ, т. XXIX (1893 г.). — Когато въ 1906—1907 г. и азъ полюбопитствувахъ да видя българската старина, тя действително бѣше вече доста „разбита“, но сѣ пакъ пазѣше по нѣщо отъ своитѣ съкровища, за които съобщихъ въ първото издание на тая книга. По-късно се снабдихъ и съ фотографски снимки отъ цѣлия запазенъ ръкописъ, които, допълнени съ преписи и снимки отъ прѣснатитѣ изъ Русия листове, ми дадоха възможность да обнародвамъ по-горе службитѣ на българскитѣ светци. — Въ 1913 г. Драгановиятъ миней привлече още веднажъ вниманието на рускитѣ учени. Тогава излѣзе сборната книга, озаглавена Зографскій трифологій, со статьями А. И. Соболевскаго, протоіерея М. Лисицина, протоіерея В. Металлова и А. В. Преображенскаго. Съ приложеніемъ шести фототипическихъ таблицъ. Спб. 1913. Въ тая книга се обърна внимание отъ специалиститѣ на нотнитѣ знакове, които на мѣста пѣстрятъ ръкописа и които сж наследство отъ нѣкогашнитѣ български църковни мелодии, известни и сега въ Русия съ имената „болгарскіе напѣвы, болгарскій распѣвъ“.

Драгановиятъ миней даде обиленъ материалъ и за нашата книга. Освенъ припискитѣ на Драгана (вж. по-горе стр. 233), отъ минея печатахме следнитѣ служби: на св. Кирила философа (стр. 296 сл.), на св. Методия (стр. 300 сл.), на св. Ивана Рилски (359 сл.), на св. Петра царь български (387 сл.) и на св. Петка Търновска (424 сл.).